

РЪДИАРД КИПЛИНГ

КЛЕЙМОТО НА ЗВЯРА

Подбор и превод
Огняна Иванова

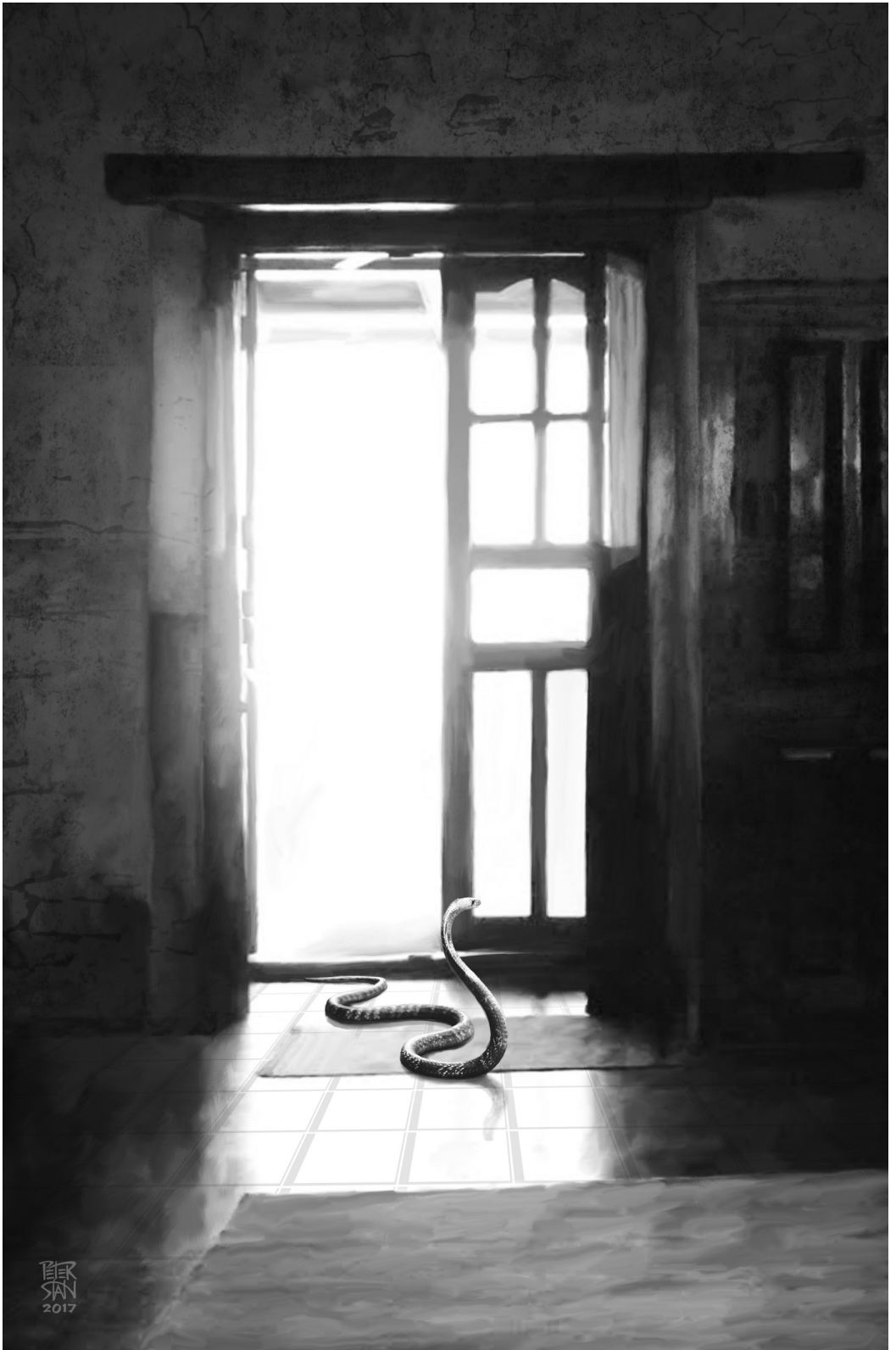
КОЛЕКЦИЯ „ВЪРХОВЕ“

1. ДЖЕЙМС ДЖОЙС	• Одисей
2. ХАНС ЯКОБ ГРИМЕЛСХАУЗЕН	• Приключенията на Симплицисимус
3. ДАНИЪЛ ДЕФО	• Робинзон Крузо
4. АРТЪР КОНАН ДОЙЛ	• Три романа с Шерлок Холмс
5. ДЖОНАТАН СУИФТ	• Пътешествията на Гъливер
6. ЧАРАС ДИКЕНС	• Големите надежди
7. ХЪРМАН МЕЛВИЛ	• Моби Дик
8. РОБЪРТ ЛУИС СТИВЪНСЪН	• Избрано
9. АЛФОНС ДОДЕ	• Дребосъчето
10. СТЕНДАЛ	• Червено и черно
11. АЛЕКСАНДЪР ДЮМА	• Граф Монте Кристо, т. 1 и 2
12. МАРК ТВЕН	• Принцът и просякът.
Приключенията на Хъкълбери Фин
13. ЕДГАР АЛАН ПО	• Историята на Артър Гордън Пим
14. ЧАРАС ДИКЕНС	• Коледна песен
15. ДЖОВАНИ БОКАЧО	• Декамерон
16. ФРАНЦ КАФКА	• Процесът
Присъдата. Новели и разкази
17. МИГЕЛ ДЕ СЕРВАНТЕС	• Знаменитият идалго дон Кихот
де Ла Манча, т. 1 и 2
18. РОБЕРТ ЩИЛМАРК	• Наследникът от Калкута
19. НИКОЛАЙ ГОГОЛ	• Мъртви души
Петербургски повести
Из „Миргород“
20. ТОМАС ХАРДИ	• Уесекски истории и други разкази
21. ГУСТАВ МАЙРИНК	• Голем. Белият доминиканец
22. ХАРИЕТ БИЧЪР СТОУ	• Чичо Томовата колиба
23. ЖУЛ ВЕРН	• Капитан Немо
24. ДЪНСЕЙНИ,
ЛЪВКРАФТ, ХОДЖСЪН	• Бащите на ужаса
25. АНДРЕЙ ПЛАТОНОВ	• Избрано. Том 1
26. РОБЪРТ ХАУЪРД	• Конан. Том 1 и 2
27. АНТОАН ДЪО СЕНТ-ЕКЗЮПЕРИ	• Романи
28. БРАМ СТОКЪР	• Градината на злото
29. ЕДГАР РАЙС БЪРОУЗ	• Тарзан. Том 1
30. ВИКТОР ЮГО	• Човекът, който се смее
31. ШАРЛ ДЕ КОСТЕР	• Тил Уленшпигол
32. БРАТЯ ГРИМ	• Немски сказания
33. УИЛКИ КОЛИНС	• Жената в бяло
34. НАТАНИЪЛ ХОТОРН	• Пророчески портрети
35. РЪДИАРД КИПЛИНГ	• Клеймото на Звяра

СЪДЪРЖАНИЕ

За автора.....	7
Бисарата от Пури	9
Моята история с истински призрак.....	15
Дочуто	23
Рикшата фантом.....	27
Най-хубавата история на света	47
Завръщането на Имрей.....	71
Клеймото на Звяра	83
Лечител за къщата.....	95
Знакът на Дана Да	115
„Вратата на стоте болки“	125
Къщата на Съдху	131
Неговата законна съпруга.....	137
Странната разходка на Мороуби Джукс.....	143
По време на наводнение.....	161
Всъщност	171
Сънят на Дънкан Паръннес	183
Пред изкопания гроб	189
Скитникът еврейн	195

ЗА АВТОРА

Роденият в Бомбай (сега Мумбай) Ръдиард Киплинг (1865–1936) получава Нобелова награда за литература „за силата на своята наблюдателност, оригиналното въображение, жизнеността на идеите и забележителния талант на разказвач“.

Известен най-вече с произведенията си за деца, Киплинг всъщност е смятан за новатор в разказите си за възрастни. Осемнайсетте разказа, представени тук, допълват образа му на изключителен писател, който смесва мистика и ужас, описва прераждането на душата, екзотични и странни места, свръхестествени и паранормални явления, понякога имащи рационални и дори хумористични обяснения.

Според Съмърсет Моъм единственият английски писател, който може да се постави редом с Мопасан и Чехов, е Ръдиард Киплинг.

БИСАРАТА ОТ ПУРИ

*Рибке безока, как мъдро мълчиш!
Рибке, защо си нямаш очи?
Чуй ме, за помощ те моля сега:
дай ми любов, стига тъга!*

Заклинанието на бисарата

Някои индийци казват, че преди това амулетът бил от другата страна на долината Кулу, където се намира дващест и пет сантиметровият храм сапфир. Други твърдят, че е бил направен в Дяволската светиня на Ао-Чун в Тибет; най-напред го откраднал мъж от Кафиристан, от него го откраднал непалски воин гурка, от гурката пък го взел хималайски лахули, от този лахули – някакъв китматгар (прислужник, поднасящ храна), който го продал след време на един англичанин, и по тази причина цялото му възшебство се изпарило, защото, за да действа, бисарата от Пури трябва да бъде открадната – по възможност като се пролее и кръв, но най-малкото трябва да бъде открадната.

Тези истории за появата на амулета в Индия до една са измислици. Амулетът е направен в Пури преди векове (за това как е бил изработен може да се напише малка книга), после бил откраднат от една храмова танцьорка за собствени нужди, след което минавал от ръка на ръка и се придвижвал все по-на север, докато не стигнал до долината Ханле. Винаги носел едно и също име: бисарата от Пури. Представлява правоъгълна сребърна кутия, инкрустирана отвън с осем малки рубинени шпинели. Вътре в кутията, чийто капак е с пружина, има безока рибка, изрязана от някаква тъмна на цвят, лъскава черупка, и увита в излиняла тъкан със златни нишки. Това представлява бисарата от Пури, и за човек е за предпочитане да хване с ръка кралска кобра, вместо да докосне този амулет.

Навсякъде магиите вече са отживелица, с изключение на Индия, където нищо не се променя въпреки лъскавия, привлекателен боклук, който хората наричат „цивилизация“. Всеки, чувал за бисарата от Пури, може да ви каже какви сили при-

тежава – като се предполага, че е била честно открадната. Това е единственият неизменно действащ и заслужаващ доверие амулет за любов в държавата – с едно изключение.

Има и друг талисман, който е в ръцете на човек от кавалерията на принц Низам в село Тупран на север от Хайдерабад. Това трябва да се признае за факт; нека някой друг му даде обяснение.

Ако бисарата не бъде открадната, а подарена, купена или намерена, в течение на три години тя се обръща против притежателя си и това води до неговото унищожение или до смъртта му. Това е друг факт, чието обяснение при свободно време може да потърсите. Междувременно можете да се посмеете – в момента амулетът е на сигурно място, на шията на кон, даден под наем, скрит сред гердана от сини мъниста, които пазят от уроки. Лошо ще бъде, ако коларят случайно го намери и го вземе за себе си или го даде на жена си.

Една много нечистоплътна планинка кули, болна от гуша, притежавала амулета в Теог през 1884 г. Бисарата стигнала до Симла от север, преди да я купи китматгарът на господин Чъртън и да я продаде на тройно по-висока цена в сребро на самия Чъртън, който колекционирал антики. Слугата не знаел какво е купил, както не го знаел и господарят му, но човек, който разглеждал колекцията (между другото, Чъртън бил заместник-пълномощник), забелязал бисарата, обаче запазил мълчание. Бил англичанин, но знаел на какво да вярва; което показва, че се е различавал от повечето англичани. Знаел е, че е опасно човек да има вземане-даване с малката кутия и наяве, и насън, защото дарът на неочакваната любов е нещо ужасно.

Пак – Мърлявия Пак, както го наричали – бил във всяко едно отношение гадно човече, което сигурно се било намъгнало в армията поради някаква грешка. Бил три инча по-висок от сабята си, но далече от силата ѝ. А сабята му, правена по поръчка, струвала цели петдесет шилинга. Никой не го обичал; предполагам, че тъкмо защото бил съсухрен и скучен, той се влюбил безнадеждно в госпожица Холис, приятна, мила и много висока, дори когато е с обувки за тенис. При това не се задоволил да я обича безмълвно, а вложил в това дело всичката енергия на мизерното си, маловажно съществуване. Ако не бил толкова противен, човек можел и да го съжали. Той се перчел, ядосвал се, вдигал пара, подтичвал напред-назад, опитвал се да изглежда приятен в големите, кротки сиви очи на госпожица Холис, но не постигал успех. Това бил един от ония случаи, на които човек попада понякога дори в тази страна (където се женим според система от правила): истински съпя привързаност на единия участник, без каквато и да е вероятност, че ще му бъде отговорено с взаимност. Госпожица Холис гледала на Пак като на гадина, щъкаща на пътя. Пред Пак нямало други перспективи, освен да се стреми към капитанска заплата, ала умът му не стигал да си помогне и с една анна. Ако един снажен мъж изпитва такава любов, историята може да изглежда трогателна. Ако става въпрос

за добър човек, може да е и забележителна. Но като се има предвид какво представлявал Пак, тя била единствено досадна.

Ще повярвате на написаното дотук. А онова, на което няма да повярвате, следва. Чъртън и Мъжът, който знаел къде се намира бисарата, обядвали заедно в Клуба на Симла. Като цяло Чъртън се оплаквал от живота. Най-хубавата му кобила се измъкнала от яхъра, изтъркулила се надолу по хълма и си счупила гръбнака; решенията му били отменяни от по-високата съдебна инстанция по-често, отколкото можел да очаква един заместник-пълномощник с осемгодишен стаж. Боляла го жлъчката, пребоledуval треска, така че седмици наред бил неразположен. Общо взето се чувствал отвратен и обезкуражен.

Както е известно на целия свят, трапезарията на Клуба се състои от две помещения, свързани с арка. Влизаш, обръщаш се наляво и сядаш на масата от дясната страна на арката. Любопитното е, че всяка казана от тебе дума бива чута не само от другия обядващ, но и от слугите оттатък паравана, откъдето те донасят яденето. Струва си да се знае това: стая, в която думите ти ехтят, е капан, който трябва да се има предвид.

Донякъде на шега, донякъде с надеждата да му бъде повярвано, Мъжът, който знаел, разказал на Чъртън историята на бисарата от Пури доста по-пространно, отколкото аз ви я разказах тук, като накрая предложил на Чъртън да хвърли малката кутия от хълма и да види дали с нея няма да изчезнат и всичките му беди. За обикновени уши – за английски уши – историята е само интересен фолклорен елемент. Чъртън се засмял, казал, че благодарение на тифина (лекия обяд) вече се чувства по-добре и си тръгнал. Пак, който обядвал сам отъясно на арката, чул всичко. Направо не бил на себе си от лудото си увлечение по госпожица Холис, на което му се присмивала цяла Симла.

Странно е, че когато един мъж обича или мрази безумно, той е готов на безумни постъпки, за да удовлетвори своите чувства; на неща, които не би направил само заради пари или власт. Повярвайте ми, и цар Соломон не би издигал олтари на Ащарот и на всички ония богини с особени имена, ако не е имал никакви проблеми в женското отделение на двореца си – там и никъде другаде. Но това не е част от историята ни. Фактите на случая са следните: на другия ден Пак отишъл в къщата на Чъртън, когато онзи бил излязъл, оставил визитката си и откраднал бисарата от Пури от мястото ѝ – била на полицата над камината, пред часовника. Откраднал я, защото бил крадец по природа. Три дни по-късно цяла Симла се наелектризирила от вестта, че госпожица Холис е приела предложението на Пак – на сбръчкания плъх Пак! Да не би да имате нужда от по-ясно доказателство от това? Откраднатата бисара от Пури изпълнила предназначението си – точно както правела винаги когато я придобивали с нечестни средства.

В течение на живота си един човек на три-четири пъти основателно може да се намеси в неща, които не са му работа и да играе ролята на Провидение.

Мъжът, който знаел, чувствал, че има такова основание, но едно е да смяташ, че нещо е така, а съвсем друго – да предприемеш действия, тъй като го смяташ. Наглото доволство на Пак, докато вървял редом с госпожица Холис, както и изумително подобрилото се състояние на жлъчката на Чъртън веднага щом бисарата от Пури изчезнала, накарали Мъжа да вземе решение. Обяснил това на Чъртън, а заместник-пълномощникът се засмял, защото възпитанието не му позволявало да повярва, че доверените държавни служители крадат – или поне че крадат дреболии. Но фактът, че госпожица Холис като по чудо се съгласила с предложението на нищожеството Пак го накарал да предприеме стъпки заради подозрението си. Дал дума, че единственото му намерение е да открие изчезналата сребърна кутия, инкрустирана с рубинени камъчета. Не можеш да обвиниш довереник на държавна служба, че краде. Ако претърсиш стаята на такъв човек, самият ти се превръщаш в крадец. Подучен от Мъжа, който знаел, Чъртън се решил да извърши кражба с взлом. Ако не намерел нищо в стаята на Пак, тогава... Само че по-добре да не си мислим какво е можело да стане в такъв случай.

Пак отишъл на танци в салона Бенмор – в ония времена Бенмор бил Бенмор, а не канцелария, и танцувал петнайсет от двайсет и двата валса с госпожица Холис. Чъртън и Мъжът събрали всички ключове, до които се докопали, за да влязат в хотелската стая на Пак; знаели със сигурност, че слугите ги няма. Пак бил стиснато човече. Не си бил купих хубав сейф, за да си държи в него документите, а си взел местна имитация, която се намирала за десет рупии. Касетката се отваряла с всякакъв ключ. На дъното ѝ, под застрахователната му полица, била оставена бисарата от Пури!

Чъртън избухнал, наругал Пак, прибрал амулета в джоба си и отишъл на танците с Мъжа. Появил се по времето за вечеря и видял началото на края в очите на госпожица Холис. След вечеря тя изпаднала в истерия и била отведена от своята почитаема майка.

На танците, с отвратителната бисара в джоба, Чъртън си изкълчил стъпалото на стълбището за старата пързалка, затова, макар да се мръщел, се наложило да го изпратят с рикша у дома. Не повярвал в бисарата от Пури повече, макар да видял действието ѝ, но намерил Пак и го засипал с обидни имена, като „крадец“ било най-мекото от тях. Пак приел думите му с нервната усмивка на нищожество, което иска и физически, и психически да се възпротиви на подобно отношение, и си тръгнал по пътя. Нямало публичен скандал.

Седмица по-късно госпожица Холис окончателно скъсала с Пак. Казала, че е допуснала грешка, когато насочила чувствата си към него. Тогава Пак заминал за Мадрас, където не би могъл да причини голяма вреда дори ако доживее да бъде произведен в полковник.

Чъртън настоял Мъжът, който знаел, да приеме бисарата от Пури като подарък. Мъжът взел амулета, веднага отишъл на „Карт Роуд“, намерил конче с гердан

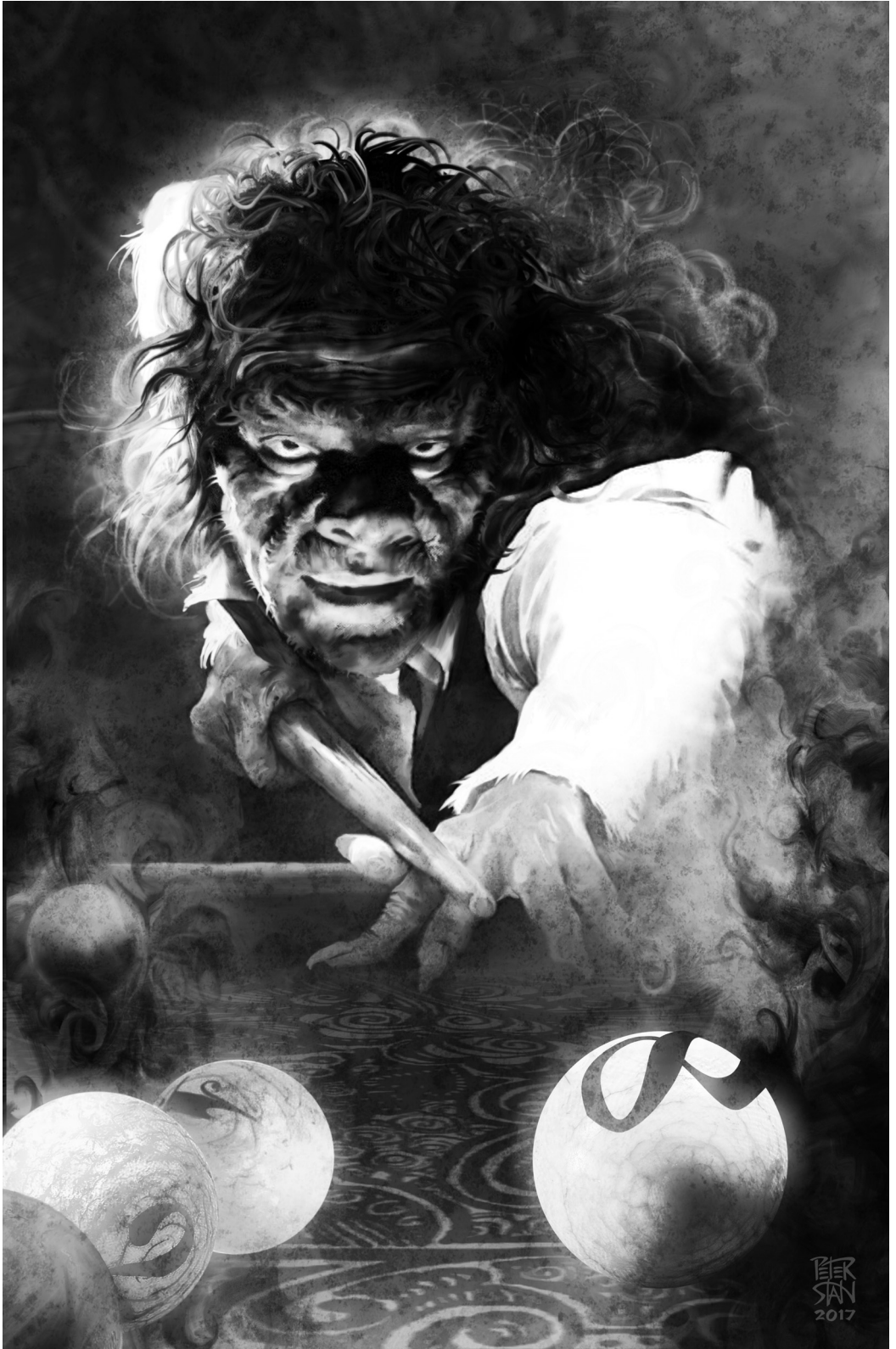

от сини мъниста, добавил към него бисарата от Пури със скъсана връзка за обувки и благодарил на небесата, че се е отървал от опасността.

Запомнете: ако някога намерите бисарата от Пури, не бива да я унищожавате. Точно сега не разполагам с време, за да ви обясня причината, но силата е скрита в малката дървена рибка. Повече от мене може да ви кажат по въпроса италианският писател Губернатис и ориенталистът Макс Мюлер.

Ще речете, че цялата тази история е измислена. Така да бъде. Но ако някога ви попадне миниатюрната сребърна кутия, инкрустирана с рубинени камъчета, в която има тъмнокафява дървена риба, увита в златен плат, задръжте я. Нека остане при вас три години и тогава ще разберете дали моята история е истинска или е измислена.

Ако ли пък я откраднете като Пак, после ще съжалявате, че не сте сложили край на живота си още в самото начало.

PIER
SAN
2017